

[Finansministeren.]

måde, at refusionen skete efter et beregnet tal pr. kvadratmeter, varieret noget efter byggeriets art. Jeg tror, at den fremgangsmåde var den praktisk bedste. Jeg tror også, i al fald efter de erfaringer, vi har haft, at administrationen af den har været tilfredsstillende.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige — her er jeg enig med de ærede ordførere, der har talt om en eventuel revision af omsætningsafgiftens bestemmelser — at hvis der ved administrationen opstår tekniske problemer, som berettiger til en revision af loven om omsætningsafgift, er det naturligt, at vi ved passende lejlighed foretager en sådan revision.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne ganske kort sige til det ærede medlem hr. Poul Møller, at jeg ikke har haft kendskab til korrespondancen mellem byggeudvalgets formand, revisionsdepartementet og undervisningsministeriet om rejsegildet ved den tekniske højskole før i sommer, da sagen kom offentligt frem. Det, der sammen med oplysninger om, at der bliver en efterregning ved byggeriet af Johnstrup seminarium, fik mig til at træffe beslutning om, at der skulle indledes tjenstlig undersøgelse mod byggeudvalgets formand, var oplysninger, der knytter sig til korrespondancen, og disse nye oplysninger kom mig i hænde for ganske kort tid siden.

Jeg er tilfreds med, at det ærede medlem afstår fra på dette tidspunkt at stille yderligere spørgsmål. Der kan opstå risiko for, at vi, dersom jeg her skal give en længere redegørelse, kommer til at foregribe undersøgelsens forløb, og det vil ikke være hensigtsmæssigt. Den pågældende embedsmand har nu et rimeligt krav på, at der ikke skabes en forlods, stykkevis bedømmelse af enkeltheder, der ikke er fuldt belyst.

Aage Fogh: Jeg vil gerne først takke den højtærede finansminister for tilsagnet om, at hvis der er noget urimeligt, skal det ændres. Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål om, hvorvidt det var rigtigt eller måtte anses for at være rigtigt, at af det, der opkræves på byggeområdet, bliver fra 66 op til 75 pct. betalt tilbage.

Jeg har haft lejlighed til meget grundigt at studere det regnskab, der føres i en forretning med en omsætning på 4 mill. kr. De opkræver 300.000 kr. Jeg har haft lejlighed til at kontrollere, hvor meget der antagelig må beregnes at komme tilbage til bygherrerne. Vi kom til det resultat, at det måtte være mellem 220.000 og 230.000 kr., og hvis det er rigtigt, er provenuet knap stort nok til at dække de omkostninger, man har forvoldt for tolderne og for erhvervet. Hvis finansministeren kommer til det samme resultat, som jeg er kommet til, håber jeg derfor, at det vil blive en af de ting, man meget hurtigt vil ændre.

Når jeg har bedt om ordet nu, er det egentlig for at gøre en bemærkning til den højtærede statsminister. Jeg forstod, at den højtærede statsminister gav tilslutning til det ærede medlem hr. Poul Møller, når det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at statsrevisorerne ikke skal blandes ind i administrationen. Var det ikke rigtigt forstået? Men så vil jeg gerne spørge den højtærede statsminister: hvem skal da? Når jeg som statsrevisor konstaterer, at staten bevidst urigtigt opfører jordværdier til 400.000 kr., og jeg ved, at de er 4 mill. kr. værd, skal jeg så ikke som statsrevisor sige til vedkommende ministerium: det dér, det kan ikke passere? De tre øvrige statsrevisorer mente det ikke, og den højtærede statsminister mente det heller ikke i dag. Hvem skal da? Når jeg som statsrevisor konstaterer i administrationen, at der kan gå hele og halve år med at få en skrivelse ekspederet fra det ene ministerium til det andet — det var netop en af de ting i Jonstrup-sagen, der chokerede mig allermost, at medens undersøgelserne stod på og skrivelser veksledes mellem ministerierne, gik der halve år — hvem skal så protestere, hvis jeg ikke skal?

Når jeg konstaterer, at der er dobbeltstillinger i stor udstrækning, også ud over det, der er rimeligt, og når jeg har den opfattelse, at vi skal lønne vore embedsmænd sådan, at de ikke skal være nødt til at tage stilling andre steder, heller ikke formiddagsstilling, men at de skal lønnes, som det er rimeligt, og når det ikke sker, skal jeg da ikke som statsrevisor protestere derimod? De andre statsrevisorer mener det ikke, og jeg forstår, at den højtærede